

anførte, ere fremsatte paa Foranledning af Dansk Fiskeriforening, i Overensstemmelse med Beslutning paa Foreningens Generalforsamling den 17. Juli d. A., og kunne formentlig betragtes som Udtryk for Ønsker hos Fiskerbefolkningen, idet de ifølge hvad der af Ministeren er Udvalget meddelt have været forelagte de lokale Fiskeriforeninger, der have givet dem deres Tilslutning. De i Forslagene indeholdte Bestemmelser om Bundgarnspladser tilsigtede navnlig at hindre, at der faktisk vindes Eneret paa Brugen af saadanne Pladser, hvad der blandt Fiskerne næres Frygt for vilde kunne ske efter de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser. De foreslaaede Regler om Benyttelsen af Skovlvaad afvige i det væsentligste kun fra Lovforslaget deri, at Brugen af disse Vaad i de Vande, for hvilke der ikke efter Lovforslaget skal kunne oprettes Vedtægt, tillades ogsaa i Tiden fra 1. April til 15. September, der anses for den bedste Fangsttid, samt deri, at Brugen af Skovlvaad i nævnte Vande i det hele indskrænkes til om Dagen, og at det ved Vedtægtsbestemmelser kan forbydes at bruge dette Vaad til enhver Tid af Aaret. Naar Vedtægtsområdet er foreslaaet udvidet til hele Søterritoriet, er det navnlig, fordi Forholdene paa de forskellige Steder ere saa uensartede, at fælles Lovregler ikke altid ville kunne træffe det rette, hvorimod der formentlig bedre vil kunne skabes Betingelser til Fiskeriets Fremme, naar der gennem Vedtægter kan træffes Bestemmelser, der ere afpassede efter Forholdene paa ethvert Sted til enhver Tid. — Forslagene under Nr. 23—25 ere stillede for at hindre en Omgaaen af Forbudsbestemmelserne om Brugen af Trawl, og Nr. 72 er en Følge af midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 § 14.

De af Landbrugsministeren saaledes stillede Ændringsforslag til Lovforslaget har Udvalget — dog med Undtagelse af la Cour for saa vidt angaar Nr. 54 — kunnet tiltræde. Hvad særlig angaar den foreslaaede Udvidelse af Vedtægtsområdet, da erkender man Fordelene ved, at

der kan vedtages Bestemmelser, der ere lempe efter Forholdene paa de forskellige Steder, og da Vedtægterne skulle have Landbrugsministerens Sanktion, tør det antages, at der derigennem vil have tilstrækkeligt Værn imod, at der gives Regler, der kunne blive til Skade for Fiskeriet. Naar man har kunnet tiltræde Bestemmelserne om Skovlvaad forudsættes, at de foreslaaede Vedtægtsbestemmelser vedtages, idet Benyttelsen af nævnte Vaad da til enhver Tid vil kunne forbydes eller indskrænkes, hvis Erfaringen maatte tilraade saadant.

Angaaende de af Udvalget eller dettes Flertal samt af Mindretallet under Nr. 8 stillede Ændringsforslag bemærkes:

Ændringsforslagene Nr. 1, 30 og 33 ere nærmest redaktionelle eller til Tydeliggørelse af Bestemmelser i Lovforslaget.

Ændringsforslaget under Nr. 8 er med den foran anførte Tilføjelse overensstemmende med den i 1897 nedsatte Kommissions, den saakaldte Aalegaardskommissions Forslag. Mindretallet anser det ønskeligt at komme til en Ordning angaaende Retten til Fiskeri med Aalegaarde med mere bestemte Regler end de, der indeholdes i Lov af 5. April 1888 § 3, og som give Anledning til idelige Tvistigheder mellem Kystejerne og de fri Fiskere. En saadan Ordning indeholdes i nævnte Kommissions Forslag, og da denne Kommission, i hvilken saavel Aalegaardsejerne som de fri Fiskere foruden Sagkundskaben vare repræsenterede, og i hvilken havde Sæde Medlemmer baade af Folketinget og af Landstinget, udpegede af hvert af Tingene, formentlig er kommen det rette saa nær, som det er muligt under billigt Hensyn til begge Parters, Kystejernes og de fri Fiskeres, modstridende Interesser, henholder Mindretallet sig til denne Kommissions enstemmigt vedtagne Forslag, der i 1899, da Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri forelaa, vedtoges af Landstinget. Efter Mindretallets Formening er der ikke senere foregaaet noget, der afgiver tilstrækkelig Grund til at forandre denne Vedtagelse. Kommissionens Forslag var et Kompromis,